

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 11P/17/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715200703
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2015:3715200703.4

Rozhodnutie

Okresný súd Považská Bystrica, samosudca JUDr. Ivo Hlucháň, vo veci starostlivosti súdu o maloletého R. nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, pracovisko Púchov, dieťa rodičov K.í, bytom Q., právne zastúpená advokátskou kanceláriou BONA FIDE, s.r.o., A. Sládkoviča 604/41, Beluša a T. S., bytom Q.7, právne zastúpený JUDr. Janou Kocandovou, advokátkou v Bratislave, Jungmannova 8, o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu takto

rozhodol:

Súd návrh otca **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Otec sa vo svojom návrhu domáhal zmeny rozhodnutia Okresného súdu v Považskej Bystrici sp.zn. 11P/117/2014 a to tak, že žiadal, aby bol maloletý R. zverený do jeho osobnej starostlivosti a zároveň aby bola matka zaviazaná platiť výživné na maloletého 150,- Eur mesačne dôvodiac okrem iného aj tým, že matka mu neumožňuje styk s dieťaťom vo väčšom rozsahu, ďalej uviedol, že dieťa je u neho šťastné, má voľný pohyb v prírode, na zdravom vzduchu, pričom u matky je dieťa nespokojné. Uviedol, že on má vytvorené všetky podmienky k tomu, aby sa o dieťa mohol starať napriek tomu, že pracuje v štvorsmennej prevádzke, jeho rodičia by mu pomáhali s výchovou dieťaťa.

Matka ani opatrovník s návrhom nesúhlasili.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom otca, matky, výsluchom opatrovníka, oboznámením sa obsahom celého spisu 11P/17/2015, pripojeným spisom Okresného súdu v Považskej Bystrici 11P/117/2014, ostatnými listinnými dôkazmi a na základe takto zisteného skutočného stavu zistil nasledovné:

Rodičia maloletého nie sú manželia. Rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici sp.zn. 11P/117/2014-23, bol maloletý R. zverený do osobnej starostlivosti matky. Otec bol zaviazaný prispievať výživným po 200,- Eur mesačne. Proti uvedenému rozsudku bolo zo strany otca podané odvolanie, pričom rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 17CoP 104/2014, bol rozsudok zmenený len v časti ohľadne výživného tak, že otcovi znížil výživné na sumu 150,- Eur mesačne, v ostatnej časti bol výrok rozsudku potvrdený. Rozsudok bol zo dňa 12.novembra 2014.

V súčasnej dobe otec maloletého uvádza, že matka sa o dieťa riadne nestará, tieto vedomosti má jednak od ostatných otcov iných detí, ktoré má matka s inými mužmi, najmä od p. J.. Uviedol, že má o tom vedomosti, že dieťa večer chodí samo po ulici, že sa matka stýka s nevhodnými mužmi a s týmito konzumuje alkoholické nápoje. Ďalej poukázal na tú skutočnosť, že matka nemá vhodné sociálne ekonomické zázemie, čo deklaroval tým, že matka má značné dlhy jednak na energiách, jednak na platbách spojených s užívaním bytu. Zároveň uviedol prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, že byt

v ktorom matka žije nie je jej a teda z tohto dôvodu v podstate matka nemá ani do budúcnosti zabezpečené bývanie. Uviedol naopak, že on má vytvorené všetky podmienky k tomu, aby sa mohol o dieťa starať. Napriek tomu, že robí v štvorsmennej prevádzke, vie si v práci zariadiť pracovné smeny tak, aby sa mohol s dieťaťom stretávať. Vzhľadom k tomu, že pracuje v štvorsmennom cykle, má dosť času voľna, po ktoré by sa mohol venovať dieťaťu. Uviedol, že dieťa je na neho silno citovo naviazané, je to dieťa, ktoré sa mu vyhroziло, že vyskočí z okna, v prípade, že by sa malo k matke vrátiť. Keď má ísť k matke od neho, dieťa plače. Zároveň uviedol, že matka neakceptuje jeho požiadavku, aby sa mohol s dieťaťom stretávať viacej. Inú vyživovaciu povinnosť, nemá, žije u svojich rodičov.

Matka jednoznačne odmietla návrh otca, ako i dôvody, ktoré uviedol. Uviedla, že všetko, čo otec uviedol, sú v podstate klamstvá, ktoré sa nezakladajú na reálnej pravde. Potvrdila, že má priateľa, avšak s týmto priateľom v čase pojednávania nežila v spoločnej domácnosti, až pri poslednom pojednávaní uviedla, že s týmto mužom žije, je to muž, ktorý pracuje na kamióne a nie je odkázaný na to, aby ho ona živila. Matka riadne pracuje, pričom má predajňu potravín. Má zariadený pracovný čas tak, aby sa mohla venovať dieťaťu, nakoľko má brigádničky. Poukázala, že najmä jeden otec dieťaťa J. í stále ju vláči po súdoch s tým, že sa spolu spojili, teda J. s S. a proti matke vymýšľajú rôzne veci tak, aby ju pripravili o deti. Naopak matka uviedla, že o dieťa sa riadne stará, nikdy jej zo strany úradu práce ani zo žiadnej inej inštitúcie nebolo nič vytknuté. Poprela, že by dieťa v noci chodievalo samo vonku, uviedla, že chodí spať o pol ôsmej, nakoľko ráno vstáva o šiestej do škôlky. Jednoznačne celkový postoj zo strany otca považuje za akt určitej pomsty a nevidí dôvod, prečo by jej malo byť dieťa odňaté. Riadne sa o dieťa stará, alkoholické nápoje nekonzumuje, naopak uviedla, že to je práve otec, s ktorým sa rozišla preto, že konzumoval vo zvýšenej miere alkoholické nápoje. V prípade, že tento by alkoholické nápoje nekonzumoval, ona by s ním bola až doteraz.

Opatrovník uviedol, že vzhľadom na rôzne súdne konania, ktoré sa vedú na Okresnom súde v Považskej Bystrici, ohľadne aj iných detí, pravidelne vykonávajú šetrenie a kontrolu u matky. U matky nezistili žiadne nedostatky v tom, že by sa riadne nestarala o deti. Taktiež nemajú tieto vedomosti ani anonymne, či iným spôsobom oznámené, jedine kto spochybňuje výchovu matky, je otec, alebo druhý otec jej dieťaťa pán J.. Oni nezistili ani v škole, ani u lekára žiadne nedostatky vo výchove dieťaťa zo strany matky. Matka má zariadenú domácnosť a teda nie je predpoklad, že táto by ekonomicky nejakým spôsobom nebola na tom tak dobre, aby sa mohla starať o dieťa.

Čo sa týka tvrdenia otca, resp. právnej zástupkyne otca o tom, že matka po ekonomickej stránke má značné problémy, súd k tomuto chce konštatovať, že aj na pojednávaní matka absolútne nerobila dojem, že by nemala finančné prostriedky, že by bola nejakým spôsobom zanedbaná.

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Na základe vykonaného dokazovania potom súd nezistil také zmeny pomerov, ktoré musia byť už v zmysle citovaného zákonného ustanovenia závažnejšieho charakteru, ktoré by odôvodňovali ustáliť záver, že je potreba dieťa matke odňať a toto zveriť do osobnej starostlivosti otca. Zákonnodarca poníma zmenu pomerov tak, že musí ísť o závažnú zmenu pomerov, že musia byť závažného charakteru, napr. rodič, ktorému bolo dieťa zverené do výchovy, je obmedzený, alebo pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo môže dôjsť k obmedzeniu pozbavenia alebo pozastavenia výkonu rodičovských práv rodič vážne ochorie, zomrie, zmenia sa jeho ekonomické pomery a podobne. Súd vôbec nemal preukázané, že by takáto situácia nastala. Tvrdenie otca o tom, že matka je ekonomicky na tom zle, že teda nemôže zabezpečovať riadnu výživu dieťaťa, sa žiadnym spôsobom nepreukázalo. Matka vysvetliila, že byt v ktorom býva, potom, čo sa rozišla s otcom dieťaťa, musela prepísať na svojho brata z dôvodu, že tento si zobral hypotekárny úver, aby jej byt v podstate nebol zobratý. S bratom má veľmi dobré vzťahy, takže vôbec nie je predpoklad, že by brat v budúcnosti požadoval, aby z bytu odišla. Taktiež uviedla, že má príjem cca 1000,- Eur mesačne z jej podnikateľskej činnosti a nie je teda finančne na nikom odkázaná. Otec bez akýchkoľvek pochyb má dieťa rád a chce sa podieľať na jeho výchove, v čo najvyššej miere, avšak nie je možné, aby otec uvedený vzťah k dieťaťu riešil tým, že odníme dieťa zo starostlivosti matky z dôvodu, že by sa matka o dieťa zle starala. V konaní na tunajšom súde sa nepreukázalo a to aj v iných

konania, že by sa matka o deti nestarala a že by zanedbávala takým závažným spôsobom ich výchovu, že by bolo nutné deti odňať z jej starostlivosti a použiť § 26, teda že by došlo k takej závažnej zmene pomerov. Naopak súd mal preukázané aj prostredníctvom opatrovníka, že nemajú žiadne podnety o tom, že by sa matka o deti zle starala. Právna zástupkyňa otca žiadala ak vykonať rozsiahle dokazovanie jednak zo strany opatrovníka, jednak zo strany súdu vypočúvať rôznych ľudí k tomu, či sa matka stará o dieťa alebo nestará. Avšak žiadnym spôsobom okrem tvrdenia otca nepreukázala ani opatrovníčka, ani otec, že by matka výchovu dieťaťa nejakým spôsobom zanedbávala. Súd nemal žiadne podnety ani zo strany opatrovníka, ani zo strany školského alebo predškolského zariadenia. Skutočnosť, že otec chce byť s dieťaťom viac nemôže viesť k tomu, že by súd dieťa matke zobral. Naopak otec má možnosť rôznymi inými návrhmi sa domáhať napr. rozšírenia styku, otec môže žiadať napr. dieťa zveriť do tzv. striedavej starostlivosti. V tomto prípade by potom súd zisťoval, v akej miere, v akom rozsahu je schopný zabezpečovať starostlivosť o dieťa otec a teda či je možné napr. styk s dieťaťom otcovi rozšíriť, eventuelne či sú splnené podmienky k tomu, aby bolo dieťa zverené do striedavej starostlivosti oboch rodičov. V tomto prípade však otec v podstate tvrdil, že matka nie je schopná sa o dieťa starať, čo sa nepreukázalo a preto súd návrh otca zamietol a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba doložiť potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. musí obsahovať označenie rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje, v čom vidí nesprávnosť tohto rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa odvolávateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Nepodaním odvolania v zákonnej lehote sa rozhodnutie stáva právoplatným a vykonateľným.

Ak povinný dobrovoľne neplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.